

saadanne Tab. Det er altsaa de overordentlige Omstændigheder, der for mig staar som Grund til, at man bør gjøre Noget for St. Croix under disse Forhold. Dersom man nu vil spørge, hvor betydeligt Tabet er for St. Croix ved dette Fald i Sukkerprisen, skal jeg angive, at efter 5 Aars Gjennemsnit har Prisen for almindeligt St. Croix-Sukker været paa selve Stedet derude mellem 14 og 15 Dre, men denne Pris er i det sidste Aar sunken ned til 7 Dre, altsaa til omtrent det Halve. For dem af de ærede Medlemmer, som selv ere Jorddyrkere eller i alt Fald kjende Jorddyrknings-Forhold, behøver jeg ikke nærmere at forklare, hvad Virkningen vilde være, dersom paa en Gang i et Aar Prisen paa alle vore Produkter — ikke blot af Vandbrugets, men alle — sank til det Halve af det tidligere Gjennemsnit. Jeg behøver næppe at forklare nærmere, hvor ødelæggende Virkningerne deraf vilde være, og det gjælder ogsaa om Forholdene derude. Det er ganske vist kun et enkelt Produkt, paa hvilket Prisen er falden, men det er jo deres eneste Produkt. Den nuværende Pris paa Sukker af omtrent 7 Dre kan langtfra dække Produktionsomkostningerne. Der er en udførlig Redegjørelse i Bemærkningerne, der ledsage Lovforslaget, af Produktionsudgifternes Vælsb paa forskjellige Plantager derude, dels Statens Plantager, dels private Plantager, og det er klart nok, at det er der ligesom her, at naar man vil angive Produktionsomkostningerne, kan man nogenlunde rigtig angive dem efter det dyrkede Areal. De blive for St. Croix omtrent 30 Dollars for hver dyrket Acre, men det er en Selvfølge, at denne nogenledes stabile Dyrkningsudgift pr. Acre stiller sig meget forskjellig, naar man vil udtrykke den pr. Pund Sukker, idet Høsten varierer overordentlig meget efter Aarets Bestaafenhed. For et Middelsaar, hvor der kan paaregnes omtrent 10,000 Fade Sukker paa Den — et Fad Sukker er 1,500 Pund — vil Underbalancen ved at producere et Pund Sukker, naar Prisen derpaa er 7 Dre, være mellem 4 og 5 Dre. Ved en god Høst, saaledes som Høsten derude har været i de sidste 4—5 Aar, en Høst paa i Gjennemsnit 11,800 Fade, bliver Underbalancen paa hvert Pund Sukker, forudsat at man kun faar 7 Dre derfor, endnu 3 Dre, og endog ved den bedste Høst, der

har været kjendt derude i en hel Række af Aar, Høsten 1882—83, da der produceredes 14,000 Fade Sukker — og man har Haab om, at den tilstundende Høst ikke skal blive ringere, at der altsaa vil blive omtrent det Samme, 14,000 Fade Sukker — vil Underbalancen være $1\frac{1}{2}$ Dre paa hvert Pund Sukker. Altsaa vil det kun være en fattig Trøst for Sukkerdyrkerne derude, at de have en rig Høst staaende paa Markerne, naar de kunne beregne, at hvert Pund Sukker af denne rige Høst giver dem et Tab af $1\frac{1}{2}$ Dre, forudsat at Sukkerprisen bliver den samme. At det under saadanne Forhold kan se noget farefuldt ud for Fortsættelsen af Sukkerproduktionen paa St. Croix, tror jeg ikke behøver noget videre Bevis. Jeg har ment, at man kunde søge om ikke Dækning for de Tab, som den lave Sukkerpris medfører, saa dog nogen Lindring for Rorsukkerdyrknningen derude ad to Veie — vel at mærke midlertidig — den ene ved at lette Indførselen af St. Croix-Sukker her i Moderlandet, den anden ved at sætte Kolonialkassen i Stand til at undvære den Udførselsafgift af Sukker, som nu tages derude. Hvad det Sidste angaar, skal jeg bemærke, at det jo selvfølgelig kun kan ske ved en Anordning, ved en Lov for de vestindiske Der, men at der jo ikke kan være den sjernefte Tvivl om, at Kolonialraadet med største Glæde gaar ind paa for et Aar at opgive denne Udførselsafgift, naar man her fra Moderlandet tilfiger Erstatning for Afgangen i Kolonialkassens Indtægt. Paa dette Punkt gaar altsaa mit Forslag ud paa, at man tilfiger en saadan Dækning af Tabet under Forudsætning af, at denne Afgift ophæves ved Anordning, selvfølgelig med Kongens Stadsfæstelse. Denne Udførselsafgift er 5 pCt. af Værdien; den vil altsaa under en Sukkerpris som den nuværende udgjøre lidt over $\frac{1}{3}$ Dre; ved en Sukkerpris som den ordinære vilde den derimod udgjøre omtrent $\frac{3}{4}$ Dre pr. Pund. Den anden Foranstaltning, jeg bringer i Forslag, ogsaa kun som midlertidig, dog i 5 Aar, gaar ud paa noget at lette Indførselsafgiften her for St. Croix-Sukker. Der er fremkommet flere Andragender i den Retning fra St. Croix. En Del af dem gaar ud paa at maatte indføre Sukker toldfrit, det vil altsaa sige, at St. Croix skulde betragtes som hørende til det danske Toldterritorium